

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. kovo 22 d.*

„Konkurencija — Administracinė procedūra — Sprendimas, kuriuo prašoma pateikti informaciją —
Prašomos informacijos reikalingumas — Gero administravimo principas — Pareiga motyvuoti —
Proporcingumas“

Sujungtose bylose T-458/09 ir T-171/10

Slovak Telekom a.s., įsteigta Bratislavoje (Slovakija), iš pradžių atstovaujama advokatų M. Maier, L. Kjølbbye ir D. Geradin, vėliau – advokatų L. Kjølbbye, D. Geradin ir G. Berrisch,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Castillo de la Torre ir K. Mojzesowicz (byloje T-458/09) ir F. Castillo de la Torre, K. Mojzesowicz ir J. Bourke (byloje T-171/10),

atsakovę,

dėl prašymų panaikinti 2009 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimą C(2009) 6840 dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies taikymo procedūros (byla COMP/39.523 – *Slovak Telekom*) ir 2010 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimą C(2010) 902 dėl Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies taikymo procedūros (byla COMP/39.523 – *Slovak Telekom*),

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot, teisėjai M. E. Martins Ribeiro (pranešėja) ir H. Kanninen,

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. rugsėjo 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- 1 Ieškovė, *Slovak Telekom a.s.*, yra 1999 m. balandžio 1 d. Slovakijos Respublikoje įsteigta bendrovė, kurios 51 % akcijų turi *Deutsche Telekom AG*, o 49 % – Slovakijos vyriausybė. Ji teikia, be kita ko, nacionalinės ir tarptautinės telefonijos paslaugas, plačiajuosčio interneto ryšio paslaugas ir platų spektrą kitų telekomunikacijų paslaugų, įskaitant duomenų tinklus, pridėtinės vertės paslaugas ir skirtųjų linijų paslaugas.

* Proceso kalba: anglų.

- 2 2009 m. sausio 13–16 d. Europos Bendrijų Komisija, vadovaudamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsniu, ieškovės patalpose atliko patikrinimą.
- 3 2009 m. balandžio 14 d. laišku Komisija informavo ieškovę apie tai, kad 2009 m. balandžio 8 d. jos atžvilgiu nusprendė pradėti EB 82 straipsnio pažeidimo procedūrą byloje COMP/39.523. Komisija nurodė, kad ši procedūra buvo pradėta dėl galimo ieškovės ir Slovakijos Respublikoje jos kontroliuojamų bendrovių atsisakymo sudaryti sandorius, susijusius su didmenine atsieta prieiga prie vietinės linijos ir kita didmenine prieiga prie plačiajuosčio ryšio, galimo maržų spaudimo didmeninės atsietos prieigos prie vietinės linijos ir kitos didmeninės prieigos prie plačiajuosčio ryšio atveju ir kitų išstūmimo iš rinkos bei diskriminacinių veiksmų, kaip antai didmeninių ir mažmeninių plačiajuosčio ryšio prieigos paslaugų mišraus sugrupavimo ir susiejimo (ginčijamo sprendimo byloje T-458/09 (toliau – ginčijamas sprendimas I) 1 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo byloje T-171/10 (toliau – ginčijamas sprendimas II) 1 konstatuojamoji dalis).
- 4 Vadovaudamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Komisija 2009 m. balandžio 17 d. paprašė ieškovės pateikti informaciją (ginčijamo sprendimo I 2 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo II 7 konstatuojamoji dalis).
- 5 2009 m. birželio 4 d. elektroninio pašto žinute ieškovė Komisijai nurodė, kad 2009 m. balandžio 17 d. prašymas pateikti informaciją susijęs ir su laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Europos Sąjungą, ir kad Komisija neturi kompetencijos taikyti EB 81 ir 82 straipsnius tariamai neteisėtiems ieškovės veiksams, atliktiems iki 2004 m. gegužės 1 d. Taigi ji pabrėžė, kad Komisija negali konstatuoti pažeidimo tuo laikotarpiu ir sistemingai prašyti su minėtu laikotarpiu susijusios informacijos. Ieškovė pasiūlė toliau teikti bendro pobūdžio informaciją, susijusią su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d. Dėl konkretesnių duomenų ir skaičiavimų ji pasiūlė pateikti atsakymus tik tiek, kiek jie susiję su laikotarpiu po šio datos (ginčijamo sprendimo I 3 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo II 8 konstatuojamoji dalis).
- 6 2009 m. birželio 5 d. elektroninio pašto žinute Komisija ieškovei atsakė, kad nagrinėjamu atveju kalbama ne apie Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimo laikotarpį iki 2004 m. gegužės 1 d. konstatavimą, o apie konkrečios faktinės informacijos, apimančios ir minėtą laikotarpį, gavimą. Komisija manė, kad ši informacija svarbi siekiant įvertinti ieškovės veiksmų atitiktį EB 82 straipsniui po 2004 m. gegužės 1 d., žinant visas faktines aplinkybes ir teisingą jų ekonominį kontekstą. Todėl Komisija primygtinai prašė pateikti jai visą prašomą informaciją (ginčijamo sprendimo I 4 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo II 9 konstatuojamoji dalis).
- 7 Prie 2009 m. birželio 11 d. elektroninio pašto žinutės pridėtu laišku ieškovė pakartojo 2009 m. birželio 4 d. elektroninio pašto žinutėje pateiktus prieštaravimus ir nurodė, kad, jos manymu, nepakanka to, jog informacija gali būti naudinga siekiant įvertinti jos veiksmus ekonominiame kontekste. Vis dėlto ji pateikė Komisijai prašytą informaciją ir nurodė, kad pasilieka teisę prieštarauti tam, jog Komisija šią informaciją ir Komisijos per 2009 m. sausio mėn. patikrinimą surinktus dokumentus, susijusius su laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, bet koku būdu naudotų jos atžvilgiu (ginčijamo sprendimo I 5 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo II 10 konstatuojamoji dalis).
- 8 2009 m. liepos 13 ir 14 d. Komisija atliko dar vieną patikrinimą.
- 9 2009 m. liepos 17 d. laišku Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 2 dalimis, paprašė ieškovės papildomos informacijos, įskaitant informaciją ir dokumentus, susijusius su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d. (ginčijamo sprendimo I 7 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo II 11 konstatuojamoji dalis).

- 10 2009 m. rugpjūčio 14 d. laišku ieškovė pakartojo savo prieštaravimus dėl informacijos ir dokumentų, susijusių su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d., pateikimo. Ji taip pat nurodė, kad Komisijos 2009 m. balandžio 17 d. prašymu pateikti informaciją savanoriškai pateikė jai su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d. susijusią bendrą informaciją, siekdama paaiškinti su Komisijai pateikta informacija susijusį kontekstą, tačiau nepateiks su šiuo laikotarpiu susijusių konkretesnių duomenų ir skaičiavimų. Taigi ieškovė nurodė, kad nusprendė nepateikti Komisijai informacijos, susijusios su laikotarpiu iki įstojimo į Sąjungą, kiek tai susiję, pirma, su 2009 m. liepos 17 d. prašymo pateikti informaciją 4a) ir 4b) klausimais dėl ATM („Asynchronous Transfer Mode“) agregacijos ir bazinio ieškovės tinklo bei, antra, šio prašymo pateikti informaciją 16 ir 17 klausimais. Tačiau ji pažymėjo, kad jos sprendimas neskirtas tam tikriems 2009 m. liepos 17 d. prašymo pateikti informaciją 12 klausime prašytiems 2004 m. duomenims, susijusiems su kai kurių jos produktų rentabilumu, nes neįmanoma išskirti atitinkamų duomenų taip, kad jie liktų suprantami (ginčijamo sprendimo I 9 konstatuojamoji dalis; ginčijamo sprendimo II 11 konstatuojamoji dalis).

Ginčijamas sprendimas I

- 11 2009 m. rugsėjo 3 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2009) 6840 dėl Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies taikymo procedūros (byla COMP/39.523 – *Slovak Telekom*).
- 12 Ginčijamame sprendime I Komisija nurodė, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalį tam, kad atliktų savo pareigas, skirtas jai šiuo reglamentu, ji gali paprastu prašymu ar sprendimu paprašyti įmones ir įmonių asociacijas pateikti visą reikiamą informaciją. Komisijos teigimu, jos kompetencija prašyti tokios informacijos neapsiriboja laikotarpiu, kuriuo ji turi teisę pripažinti EB 81 ir 82 straipsnių pažeidimą (ginčijamo sprendimo I 11 konstatuojamoji dalis).
- 13 Taigi Komisija manė, kad, būdama rūpestinga administratorė, ji turi išsiaiškinti visas su byla susijusias faktines aplinkybes. Ji nurodė, kad nagrinėjamu atveju, be plačiajuosčio ryšio ir „triple play“ paslaugų, kurios buvo teikiamos mažmena ir didmena po 2004 m. gegužės 1 d., pardavimo ir vystymo aplinkybių, reikia įvertinti šių paslaugų planavimo ir rengimo, su jomis susijusių investicijų ir šių paslaugų teikimo pradžios aplinkybes, taip pat šių paslaugų raidos aplinkybes iki ginčijamo sprendimo I priėmimo (visų pirma, kiek tai susiję su 2003 m. ir pirmaisiais keturiais 2004 m. mėnesiais), neatsižvelgiant į tai, kad kai kurie iš šių įvykių įvyko prieš Slovakijos Respublikai įstojant į Sąjungą. Komisija pridūrė, kad kadangi ji gali tokias faktines išvadas įtraukti į sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, ji yra kompetentinga, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalimi, prašyti informacijos ir dokumentų, leidžiančių daryti tokias išvadas (ginčijamo sprendimo I 12 konstatuojamoji dalis).
- 14 Šiuo atžvilgiu Komisija pirmiausia manė, kad duomenys už laikotarpį iki 2004 m., susiję su telekomunikacijų rinkų vystymusi ir ieškovės veikla šiose rinkose, yra svarbūs analizuojant ieškovės veiksmus po 2004 m. gegužės 1 d., visų pirma siekiant apibrėžti aptariamas rinkas ir nustatyti, ar ieškovė nuo 2004 m. gegužės 1 d. šiose rinkose neužima dominuojančios padėties, nes tokie vertinimai negali remtis pastoviais skaičiais ir reikia atsižvelgti į ekonominę raidą, visų pirma laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d. (ginčijamo sprendimo I 13 konstatuojamoji dalis).
- 15 Toliau Komisija nurodė, kad ATM agregacija pradėta vykdyti, o bazinis ieškovės tinklas pradėtas kurti (ginčijamo sprendimo I I priedo I ir II punktai) prieš 2004 m. gegužės 1 d. ir minėto sprendimo priėmimo dieną ieškovė juos tebenaudojo didmena ir mažmena teikti plačiajuosčio ryšio paslaugas (ginčijamo sprendimo I 14 konstatuojamoji dalis).
- 16 Galiausiai Komisija pažymėjo, kad Komisijos prašymo pateikti informaciją III priedo 16 ir 17 klausimuose nurodyti ir ginčijamo sprendimo I I priedo III ir IV punktuose paminėti dokumentai susiję su 2003 m. didmena ir mažmena pradėtomis teikti plačiajuosčio ryšio paslaugomis, kurias

ieškovė teikė ir po 2004 m. gegužės 1 d. Komisija nurodė, kad aptariama informacija susijusi su šių paslaugų planavimu, jų teikimo pradžia, su jomis susijusiomis investicijomis ir jų vystymu, jų pozicionavimu rinkoje, jų reguliavimu, su jomis konkuruojančiais produktais ir kitomis reikšmingomis aplinkybėmis. Komisija pridūrė, kad kiti dokumentai susiję su bendrovės strategija plačiajuosčio ryšio rinkoje, reguliavimo strategija, prognozėmis ir diskusijomis apie situaciją rinkoje bei ieškovės reakcija į tai, taip pat orientacinio pasiūlymo dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos rengimu ir su tuo susijusiais reguliavimo klausimais. Dėl to minėti dokumentai naudingi Komisijai vykdant aptariamą tyrimą ir būtini, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalį, siekiant įvertinti bendrą ekonominę ir finansinę plačiajuosčio ryšio paslaugų Slovakijos Respublikos teritorijoje teikimo pradžios ir teikimo didmena ir mažmena kontekstą bei ieškovės veiksmų atitiktį Sąjungos konkurencijos taisyklėms (ginčijamo sprendimo I 15 konstatuojamoji dalis).

- 17 Ginčijamo sprendimo I rezoliucinė dalis yra tokia:

„1 straipsnis

Slovak Telekom a.s. iki 2009 m. rugsėjo 22 d. turi pateikti šio sprendimo I priede nurodytą informaciją. I priedas yra sudėtinė šio sprendimo dalis.

2 straipsnis

Jeigu *Slovak Telekom* iki 1 straipsnyje nustatyto termino teisingai ir išsamiai nepateiks prašomos informacijos, šiai įmonei bus paskirta 1 % vidutinės dienos apyvartos praėjusiais ūkiniais metais dydžio periodiškai mokama bauda, sudaranti 28 114 EUR <...>, už kiekvieną vėlavimo dieną, apskaičiuojama nuo šiame sprendime nustatytos datos.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas *Slovak Telekom a.s.*, kurios būstinė yra Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, Slovakijos Respublika, ir visoms įmonėms, kurias ji kontroliuoja tiesiogiai arba netiesiogiai, vienasmeniškai arba bendrai.“

- 18 2009 m. rugsėjo 22 d. ieškovė pateikė Komisijai visą jos prašytą informaciją.

Ginčijamas sprendimas II

- 19 2010 m. vasario 8 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2010) 902 dėl Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies taikymo procedūros (byla COMP/39.523 – *Slovak Telekom*).
- 20 Ginčijamame sprendime II Komisija iš esmės pakartojo kelis argumentus, kurie jau yra ginčijamame sprendime I (ginčijamo sprendimo II 2, 5 ir 6 konstatuojamosios dalys) (žr. šio sprendimo 12 ir 13 punktus).
- 21 Be to, Komisija pirmiausia nurodė, kad ginčijamo sprendimo II I priedo 1 punkte prašytoje „tipinėje UCN ataskaitoje“ už 2003 m. pateikiami buhalteriniai duomenys apie ieškovės didmena ir mažmena teikiamas plačiajuosčio ryšio paslaugas, kaip antai pajamas, sąnaudas ir rentabilumą. Taigi ji manė, kad šis dokumentas yra reikalingas tam, kad ji galėtų įvertinti ieškovės teikiamų plačiajuosčio ryšio paslaugų rentabilumą per visą laikotarpį nuo jų teikimo pradžios 2003 m. iki ginčijamo sprendimo II priėmimo dienos (ginčijamo sprendimo II 3 konstatuojamoji dalis).
- 22 Toliau Komisija nurodė, kad ginčijamo sprendimo II I priedo 2–4 punktuose prašyta informacija ir dokumentai už 2003 m. dėl naujų klientų įgijimo sąnaudų ir kai kurių *Slovak Telekom* kapitalo išlaidų siekiant teikti tam tikras plačiajuosčio ryšio paslaugas yra būtinos tam, kad būtų galima įvertinti

tariamo piktnaudžiavimo veiksmus po 2004 m. gegužės 1 d. Iš tiesų ji manė, kad sąnaudos, kaip antai per ūkinius metus patirtos kapitalo išlaidos ir veiklos sąnaudos, gali būti amortizuojamos per ilgesnį laiką ir tai turės įtakos sąnaudų ir rentabilumo apskaičiavimui per kitus ūkinius metus (ginčijamo sprendimo II 3 konstatuojamoji dalis).

- 23 Galiausiai Komisija manė, kad aptariamoms informacijoms reikia prašyti sprendimu, atsižvelgiant, be kita ko, į galimą vėlavimą ją pateikiant, į tai, kad ieškovė praeityje buvo atsisakiusi pateikti informaciją, susijusią su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d., ir į tai, kad Bendrajame Teisme byloje T-458/09 nagrinėjamas ieškinys dėl ginčijamo sprendimo I panaikinimo (žr. šio sprendimo 25 punktą) (ginčijamo sprendimo II 7 ir 13 konstatuojamosios dalys).

- 24 Ginčijamo sprendimo II rezoliucinė dalis yra tokia:

„1 straipsnis

Slovak Telekom a.s. iki 2010 m. vasario 23 d. turi pateikti šio sprendimo I priede nurodytą informaciją. I priedas yra sudėtinė šio sprendimo dalis.

2 straipsnis

Jeigu *Slovak Telekom* iki 1 straipsnyje nustatyto termino teisingai ir išsamiai nepateiks prašomos informacijos, šiai įmonei bus paskirta 1 % vidutinės dienos apyvartos praėjusiais ūkiniais metais dydžio periodiškai mokama bauda, sudaranti 28 114 EUR <...>, už kiekvieną vėlavimo dieną, apskaičiuojama nuo šiame sprendime nustatytos datos.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas *Slovak Telekom a.s.*, kurios būstinė yra Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, Slovakijos Respublika, ir visoms įmonėms, kurias ji kontroliuoja tiesiogiai arba netiesiogiai, vienasmeniškai arba bendrai.“

Procesas ir šalių reikalavimai

- 25 2009 m. lapkričio 13 d. ir 2010 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktais dokumentais ieškovė pareiškė nagrinėjamus ieškinius dėl ginčijamo sprendimo I, kiek tai susiję su byla T-458/09, ir ginčijamo sprendimo II, kiek tai susiję su byla T-171/10.

- 26 Šiuose ieškiniuose ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti atitinkamai ginčijamą sprendimą I ir ginčijamą sprendimą II,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 27 Abiejose bylose Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

- 28 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal savo procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė Komisijos pateikti dokumentų. Ši prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

- 29 Remiantis ieškovės prašymu, kuriam Komisija neprieštaravo, 2011 m. birželio 30 d. aštuntosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-458/09 ir T-171/10 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 30 Per 2011 m. rugsėjo 15 d. teismo posėdį buvo išklaustytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

Dėl teisės

- 31 Grįsdama kiekvieną iš savo ieškinių, ieškovė nurodo tris ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su teisės klaida taikant Reglamentą Nr. 1/2003. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su „teisingo proceso principo“ pažeidimu. Galiausiai trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su proporcingumo principo pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo teisės klaida taikant Reglamentą Nr. 1/2003

- 32 Pirmuoju ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad taikydama Reglamentą Nr. 1/2003 Komisija padarė teisės klaidą. Ieškovės teigimu, kadangi Komisija neturėjo kompetencijos taikyti EB 82 straipsnio ir SESV 102 straipsnio veiksams Slovakijos Respublikos teritorijoje prieš šiai įstojant į Sąjungą, Komisija neturėjo teisės pagal šio reglamento 18 straipsnio 3 dalį prašyti informacijos apie laikotarpį, buvusį prieš minėtą įstojimą.
- 33 Šiuo atžvilgiu ieškovė nurodo, kad EB 82 straipsnis ir SESV 102 straipsnis netaikomi laikotarpiams, kuriuos apima ginčijami sprendimai, nes Komisijos kompetencija apribota tik dominuojančią padėtį bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje užimančių įmonių padarytais piktnaudžiavimais, jeigu tai gali paveikti prekybą tarp valstybių narių. Tačiau nagrinėjamu atveju iki 2004 m. gegužės 1 d. šios sąlygos nebuvo įvykdytos. Iš tiesų iki šios datos Slovakijos telekomunikacijų rinka nebuvo bendrosios rinkos dalis ir ieškovės veiksmai negalėjo paveikti prekybos tarp valstybių narių. Be to, Komisija ginčijamuose sprendimuose I ir II to neginčija. Be to, dėl Europos sutarties, įsteigiančios Europos bendrijų ir Slovakijos Respublikos asociaciją (OL L 359, 1994, p. 2), nei EB 81 ir 82 straipsniai, nei SESV 101 ir 102 straipsniai netapo tiesiogiai taikytini Slovakijos Respublikoje iki jos įstojimo į Sąjungą.
- 34 Ieškovės teigimu, Komisijos pareigas ir kompetenciją, išplaukiančias iš Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies d punkto, apibrėžia ir apriboja tyrimo tikslai, būtent Sąjungos konkurencijos taisyklių įgyvendinimas, taigi EB 81 ir 82 straipsnių bei SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo sritis. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalyje vartojama „reikiamos informacijos“ sąvoka reikalaujama pakankamos sąsajos tarp prašymo pateikti informaciją ir tariamo pažeidimo. Tačiau nagrinėjamose bylose nėra jokios sąsajos tarp prašomos informacijos ir nurodomo pažeidimo, nes pažeidimas negali būti konstatuotas už laikotarpį iki 2004 m. gegužės 1 d. Todėl Komisija neturi teisės atlikti tyrimo pagal EB 82 straipsnį ir SESV 102 straipsnį, be to, negali remtis informacija, susijusia su ieškovės veiksmais laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, kad įvertintų ieškovės veiksmų po minėto įstojimo atitiktį Sąjungos konkurencijos taisyklėms.
- 35 Pirmiausia pažymėtina, kad, kaip aiškiai nurodė Komisija ieškovei adresuotoje 2009 m. birželio 5 d. elektroninio pašto žinutėje (žr. šio sprendimo 6 punktą), ginčijamo sprendimo I 4 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo sprendimo II 9 konstatuojamojoje dalyje bei pakartojo raštu pateiktuose argumentuose ir per posėdį, ginčijamais sprendimais I ir II siekiama gauti konkrečios faktinės informacijos, iš kurios kai kuri susijusi su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d., tam, kad būtų galima atlikti tyrimą dėl galimo ieškovės ir jos kontroliuojamų bendrovių atsisakymo po šios datos sudaryti sandorius, galimo maržų spaudimo ir kitų galimų išstūmimo iš rinkos veiksmų, kiek tai susiję su didmeninės prieigos prie atsietos vietinės linijos paslaugomis, kitomis didmeninės prieigos prie

plačiajuosčio ryšio paslaugomis ir mažmeninės prieigos prie plačiajuosčio ryšio paslaugomis. Tačiau Komisija nurodė, kad šiame etape nekalbama apie konkurencijos taisyklių pažeidimo laikotarpį iki 2004 m. gegužės 1 d. konstatavimą.

- 36 Pažymėtina, kad pagal EB 3 straipsnio 1 dalies g punktą, kaip numatyta Sutartyje ir laikantis joje nustatytų terminų, Bendrijos veikla apima sistemą, užtikrinančią, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma. Be to, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, ESS 3 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad Sąjunga sukuria vidaus rinką. Ši, remiantis prie ES ir ESV sutarčių pridėtu Protokolu Nr. 27 (OL C 83, 2010, p. 309), apima sistemą, užtikrinančią, kad nebūtų iškreipta konkurencija.
- 37 EB 81 ir 82 straipsniai bei SESV 101 ir 102 straipsniai priklauso konkurencijos taisyklėms, kurios, kaip numatytosios SESV 3 straipsnio 1 dalies b punkte, būtinos, kad vidaus rinka veiktų.
- 38 Tokiomis taisyklėmis siekiama būtent išvengti konkurencijos iškraipymo, dėl kurio galėtų nukentėti bendrieji interesai, atskiros įmonės ir vartotojai, taip prisidedant prie gerovės Sąjungoje užtikrinimo (žr. 2011 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *TeliaSonera*, C-52/09, Rink. p. I-527, 22 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 39 Taip pat reikia nurodyti, kad Reglamentu Nr. 1/2003, priimtu taikant EB 83 straipsnio 1 dalį, remiantis šio straipsnio 2 dalies a punktu, siekiama užtikrinti, jog būtų laikomasi EB 81 ir 82 straipsniuose nurodytų draudimų.
- 40 Tuo tikslu Reglamentu Nr. 1/2003 Komisijai suteikiami dideli įgaliojimai atlikti tyrimus ir patikrinimus bei 18 straipsnio 1 dalyje nurodoma: „kad atliktų savo pareigas, skirtas jai šiuo reglamentu, Komisija gali paprastu prašymu ar sprendimu paprašyti įmones ir įmonių asociacijas pateikti visą reikiamą informaciją“. Šio reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Komisija „turi turėti teisę [Sąjungoje] reikalauti pateikti tokią informaciją, kurios reikia siekiant nustatyti <...> pagal [EB] 82 straipsnį draudžiamą piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi“.
- 41 Taigi siekdama apsaugoti Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies veiksmingumą, Komisija turi teisę įpareigoti įmonę pateikti visą būtiną informaciją apie aplinkybes, kurios jai gali būti žinomos, ir prireikus perduoti jai turimus su tuo susijusius dokumentus, net jeigu jais pasinaudojus galima nustatyti konkurenciją pažeidžiančius šios ar kitos įmonės veiksmus (žr. Reglamento Nr. 1/2003 23 konstatuojamąją dalį; dėl 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17 Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis [EB 81 ir 82] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), taikymo pagal analogiją taip pat žr. 1989 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Orkem prieš Komisiją*, 374/87, Rink. p. 3283, 34 ir 35 punktus; 2004 m. sausio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 61 punktą ir 2006 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš SGL Carbon*, C-301/04 P, Rink. p. I-5915, 41 punktą; 2010 m. balandžio 28 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Amann & Söhne ir Cousin Filterie prieš Komisiją*, T-446/05, Rink. p. II-1255, 327 punktą).
- 42 Remiantis teismų praktika, „reikiamos informacijos“ sąvoka turi būti aiškinama atsižvelgiant į tikslus, kurių siekiant Komisijai buvo suteikti nagrinėjami įgaliojimai atlikti tyrimą. Sąsajos tarp prašymo pateikti informaciją ir tariamo pažeidimo reikalavimas įvykdomas, jeigu šiame procedūros etape minėtas prašymas teisėtai gali būti laikomas turinčiu ryšį su tariamu pažeidimu ta prasme, kad Komisija gali logiškai manyti, jog konkretus dokumentas padės jai nustatyti tariamo pažeidimo buvimą (1991 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SEP prieš Komisiją*, T-39/90, Rink. p. II-1497, 29 punktą; 1994 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SEP prieš Komisiją*, C-36/92 P, Rink. p. I-1911, kuriuo, pateikus apeliacinį skundą, patvirtintas pastarasis sprendimas, 21 punktą ir generalinio advokato F.G. Jacobs išvados byloje, kurioje priimtas minėtas 1994 m. gegužės 19 d. Sprendimas *SEP prieš Komisiją*, Rink. p. I-1914, 21 punktą).

- 43 Be to, Komisija gali reikalauti pateikti tik tą informaciją, kuri leistų jai patikrinti pažeidimų prezumpcijas, kuriomis grindžiamas tyrimo atlikimas ir kurios nurodytos prašyme pateikti informaciją (minėto 1991 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SEP prieš Komisiją* 25 punktą ir 1995 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Société Générale prieš Komisiją*, T-34/93, Rink. p. II-545, 40 punktą). Beje, atsižvelgiant į didelius Komisijos įgaliojimus atlikti tyrimus ir patikrinimus, būtent Komisija turi įvertinti informacijos, kurios ji prašo iš atitinkamų įmonių, reikalingumą (šiuo klausimu žr. 1982 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AM & S Europe prieš Komisiją*, 155/79, Rink. p. 1575, 17 punktą; šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *Orkem prieš Komisiją* 15 punktą; 2002 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Roquette Frères*, C-94/00, Rink. p. I-9011, 78 punktą ir 2007 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *France Télécom prieš Komisiją*, T-340/04, Rink. p. II-573, 148 punktą).
- 44 Galiausiai primintina, kad Teisingumo Teismas, kalbėdamas apie Reglamento Nr. 17 taikymą, ne kartą yra pabrėžęs, jog įmonei, kurios atžvilgiu taikoma tyrimo priemonė, tenka aktyvaus bendradarbiavimo pareiga, o tai reiškia, kad ji turi pateikti Komisijai visą su tyrimo dalyku susijusią informaciją (šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *Orkem prieš Komisiją* 27 punktą; šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 62 punktą ir šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš SGL Carbon* 40 punktą).
- 45 Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies tekstą, jo tikslą ir šio sprendimo 41–44 punktuose nurodytą teismų praktiką manytina, kad šioje nuostatoje numatyti tyrimo įgaliojimai susiję tik su prašomos informacijos reikalingumo reikalavimu, kurį įvertina Komisija, siekdama patikrinti pažeidimų prezumpcijas, kuriomis grindžiamas tyrimo atlikimas, ir visų pirma nagrinėjamu atveju nustatyti pagal EB 82 straipsnį ir SESV 102 straipsnį draudžiamą piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi. Taigi bet koks Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies aiškinimas, kad Komisijai iš esmės uždraudžiama įmonės prašyti informacijos, susijusios su laikotarpiu, kuriuo Sąjungos konkurencijos taisyklės jai nebuvo taikomos, nors tokia informacija būtų reikalinga siekiant nustatyti galimą minėtų taisyklių pažeidimą nuo to momento, kai šios taisyklės minėtai įmonei būtų taikytinos, galėtų atimti iš šios nuostatos veiksmingumą ir prieštarautų Komisijos pareigai rūpestingai ir nešališkai išanalizuoti visą su konkrečiu atveju susijusią informaciją (1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktą; 1992 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *La Cinq prieš Komisiją*, T-44/90, Rink. p. II-1, 86 punktą ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, Rink. p. II-3275, 404 punktą).
- 46 Be to, toks aiškinimas remtųsi klaidinga prielaida, kad informacija, susijusi su laikotarpiu, kuriuo Sąjungos konkurencijos taisyklės įmonei nebuvo taikomos, gali paaiškinti tik įvykius, įvykusius tuo pačiu laikotarpiu.
- 47 Visų pirma kalbėdamas apie Ispanijos įmonėse netrukus po Ispanijos Karalystės įstojimo į Bendriją atliktus patikrinimus, dėl kurių sprendimai priimti pagal Reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalį, Teisingumo Teismas jau yra patvirtinęs, kad jokia norma neapriboja Komisijos kompetencijos atlikti tyrimą tik dėl tų veiksmų, kurie buvo atlikti po įstojimo (1989 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dow Chemical Ibérica ir kt. prieš Komisiją*, 97/87–99/87, Rink. p. 3165, 63 punktą).
- 48 Toliau, kaip Pirmosios instancijos teismas patvirtino 2006 m. gegužės 30 d. Sprendime *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją* (T-198/03, Rink. p. II-1429, 89 punktą), susijusiame su EB 81 straipsnio taikymo atveju, su karteliu susijusių išvadų dėl faktų įtraukimas į sprendimą paskirti baudas negali būti susietas su sąlyga, kad Komisija turi turėti jurisdikciją konstatuoti su tuo susijusį pažeidimą, arba su sąlyga, kad ji būtų realiai konstatavusi tokį pažeidimą. Sprendime, kuriuo konstatuojamas pažeidimas ir skiriama sankcija, Komisija gali teisėtai aprašyti faktines ir istorines inkriminuojamų veiksmų aplinkybes (taip pat žr. ginčijamo sprendimo I 11 konstatuojamąją dalį ir ginčijamo sprendimo II 5 konstatuojamąją dalį).

- 49 Ieškovė šiuo atžvilgiu negali teigti, kad šio sprendimo 48 punkte minėtas Sprendimas *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją* nagrinėjamu atveju yra nesvarbus, nes toje byloje Sąjungos teismas nepriėmė sprendimo dėl Komisijos kompetencijos nustatyti faktines aplinkybes tais atvejais, kai netaikomos Sąjungos konkurencijos taisyklės ir priimamas tik sprendimas dėl Komisijos teisės paskelbti tam tikrą informaciją, susijusią su laikotarpiu iki Austrijos Respublikos įstojimo į Sąjungą.
- 50 Viena vertus, ieškovė toje byloje aiškiai nurodė, kad sprendimo paskirti baudas daliai, susijusiai su laikotarpiu, buvusiu prieš Austrijos Respublikai įstojant į Sąjungą, paskelbimas yra neteisėtas visų pirma dėl to, kad Komisija neturėjo jurisdikcijos priimti sprendimą dėl ieškovės Austrijoje tuo laikotarpiu padaryto pažeidimo. Kita vertus, iš to sprendimo matyti, kad Pirmosios instancijos teismas iš tiesų manė ne tik kad su karteliu susijusių išvadų dėl faktų įtraukimas į sprendimą paskirti baudas negali būti susietas su sąlyga, kad Komisija turi turėti jurisdikciją konstatuoti su tuo susijusį pažeidimą, arba su sąlyga, kad ji būtų realiai konstatavusi tokį pažeidimą, bet ir kad tas pats taikoma tokių išvadų paskelbimui, nes jis gali būti naudingas suinteresuotai visuomenei siekiant visiškai suprasti tokio sprendimo motyvus (šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją* 81 ir 89 punktai).
- 51 Galiausiai pažymėtina, kad Sąjungos teismas pripažino, jog byloje dėl EB 81 straipsnio taikymo Komisijai reikia prašyti informacijos, susijusios su laikotarpiu, buvusiu prieš pažeidimo laikotarpį, siekiant išsiaiškinti kontekstą, kuriame buvo atliekami veiksmai tuo laikotarpiu. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendime *Raiffeisen Zentralbank Österreich ir kt. prieš Komisiją* (T-259/02-T-264/02 ir T-271/02, Rink. p. II-5169, 150 punktas), Pirmosios instancijos teismas pažymėjo pažeidimo platesnio konteksto aprašymo, kurį atlieka Komisija sprendime skirti baudas, teisėtumą. Ieškovės nurodyta aplinkybė, kad atitinkamos įmonės toje byloje neprieštaravo dėl atitinkamame sprendime esančių konkrečių išvadų tikslumo argumentuodamos tuo, kad tos išvados negrindžiamos su nagrinėjamu laikotarpiu susijusiais įrodymais (minėto Sprendimo *Raiffeisen Zentralbank Österreich ir kt. prieš Komisiją* 151 punktas), šiuo atžvilgiu yra nereikšminga. Be to, 2008 m. liepos 8 d. Sprendime *Lafarge prieš Komisiją* (T-54/03, neskelbiamas Rinkinyje, 428 punktas) Pirmosios instancijos teismas taip pat manė, kad Komisija gali atsižvelgti į informaciją, susijusią su laikotarpiu, buvusiu prieš pažeidimo laikotarpį, „kad sudėliotų bendrą konkurentų kontaktų vaizdą ir [galėtų] taip patvirtinti kitų įrodymų, pagal kuriuos nagrinėjamos konkuruojančios įmonės šiuo atveju kontaktavo tarpusavyje dėl kainų didinimo, aiškinimą“.
- 52 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti argumentus, kad Komisija iš esmės negali remtis informacija, susijusia su ieškovės veiksmais laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, kad įvertintų ieškovės veiksmų po minėto įstojimo atitiktį Sąjungos konkurencijos taisyklėms.
- 53 Be to, ieškovė tvirtina, kad joks iki 2004 m. gegužės 1 d. atliktas veiksmas negali būti svarbus vertinant, ar ji pažeidė EB 82 straipsnį arba SESV 102 straipsnį po 2004 m. gegužės 1 d. Ji teigia, kad nėra jokio ryšio tarp ginčijamo pažeidimo teisinio kriterijaus ir prašomos informacijos, nes EB 82 straipsnis ir SESV 102 straipsnis netaikomi su Komisijos tyrimu susijusioms faktinėms aplinkybėms iki 2004 m. gegužės 1 d.
- 54 Toks argumentas atmestinas. Pirmiausia manytina, kad su raida aptariamose rinkose ir šiose rinkose veikiančiomis įmonėmis susijusi informacija ar dokumentai, neatsižvelgiant į tai, jog jie yra ankstesni, palyginti su preziumuojamu pažeidimų laikotarpiu, gali suteikti Komisijai galimybę apibrėžti nagrinėjamas rinkas arba nustatyti, ar atitinkama įmonė užima dominuojančią padėtį šiose rinkose (ginčijamo sprendimo I 13 konstatuojamoji dalis).
- 55 Antra, dėl Komisijos nurodyto piktnaudžiavimo siekiant pateisinti pažeidimo procedūros pradžią (žr. šio sprendimo 3 punktą) taip pat pažymėtina, kad galėjo paaiškėti, jog kai kurie duomenys apie sąnaudas, susiję su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d., yra būtini siekiant nustatyti galimą „žirklių poveikį“ – tai ieškovė pripažino per teismo posėdį. Taigi gali būti, kad kai kurios investicinės išlaidos turi būti amortizuojamos per laikotarpį, kuris nebūtinai sutampa su pažeidimo laikotarpiu (žr.

ginčijamo sprendimo II 3 konstatuojamąją dalį). Be to, tai matyti iš Komisijos sprendimų praktikos, susijusios su piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi, kurią nurodė ieškovė (žr. 2003 m. liepos 16 d. Komisijos sprendimo dėl EB 82 straipsnio taikymo procedūros (COMP/38.233 – *Wanadoo Interactive*) 76 ir 77 konstatuojamąsias dalis; taip pat žr., be kita ko, 2007 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimo dėl procedūros pagal EB sutarties 82 straipsnį (COMP/38.784 – *Wanadoo España prieš Telefónica*) 328, 474–489 konstatuojamąsias dalis). Šiuo atžvilgiu reikia atmesti byloje T-171/10 ieškovės pateiktą argumentą, kad Komisijos prašoma konkreti informacija „būtina“ turi būti reikalinga nagrinėjamu atveju taikant maržų spaudimo kriterijų. Išties, kaip pažymi Komisija, ieškovės siūlomas Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies aiškinimas reikštų, kad iš Komisijos turėtų būti reikalaujama, prieš pateikiant bet kokią prašymą pateikti informaciją, žinoti prašomų dokumentų turinį ir jų svarbą atliekamam tyrimui.

- 56 Be to, tam tikrais atvejais turima informacija apie sąnaudas nebūdinga laikotarpiui, kuris nesusijęs su pažeidimu (žr. 2003 m. liepos 16 d. Komisijos sprendimo dėl EB 82 straipsnio taikymo procedūros (COMP/38.233 – *Wanadoo Interactive*) 64 puslapio apačioje pateiktą pastabą). Tokią hipotezę aiškiai pripažino ieškovė, nes 2009 m. rugpjūčio 14 d. elektroninio pašto žinute nurodė Komisijai, kad nusprendė pateikti jai kai kuriuos 2004 m. duomenis, susijusius su laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, „nes neįmanoma išskirti atitinkamų duomenų taip, kad jie liktų suprantami“ (žr. šio sprendimo 10 punktą).
- 57 Galiausiai, kaip teisingai nurodo Komisija, su ieškovės iki 2004 m. gegužės 1 d. priimtais sprendimais ar sudarytomis sutartimis, bet įgyvendintais po Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, susiję dokumentai taip pat gali būti laikomi reikalingais Komisijai, kad ši galėtų nustatyti faktines aplinkybes po minėto įstojimo ir teisingai jas aiškinti.
- 58 Taigi duomenys, galintys parodyti potencialius ketinimus išstumti konkurentus, gali pasirodyti esantys svarbūs taikant EB 82 straipsnį, siekiant tinkamai ištirti bylą (šiuo klausimu, kalbant apie sprendimą dėl patikrinimo, žr. šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *France Télécom prieš Komisiją* 150 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AKZO prieš Komisiją*, C-62/86, Rink. p. I-3359, 71 ir 72 punktus ir šio sprendimo 38 punkte minėto Sprendimo *TeliaSonera* 40 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 59 Trečia, pažymėtina, kad Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi, gali sprendimu skirti baudas įmonėms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia EB 82 straipsnį. Yra nuspręsta, kad siekdama įvertinti konkurencijos taisyklių pažeidimų, kuriais kaltinama įmonė, sunkumą, Komisija, siekdama nustatyti proporcingą baudą, gali, be kita ko, atsižvelgti į ypatingą pažeidimų, susijusių su suplanuota ir nuoseklia strategija, kuria buvo siekiama, taikant įvairius eliminuojančius veiksmus konkurentų atžvilgiu, dirbtinai išlaikyti ar sustiprinti įmonės dominuojančią padėtį rinkose, kuriose konkurencija jau buvo ribota, sunkumą (šiuo klausimu žr. 1994 m. spalio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tetra Pak prieš Komisiją*, T-83/91, Rink. p. II-755, 241 punktą ir 2010 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Imperial Chemical Industries prieš Komisiją*, T-66/01, Rink. p. II-2631, 372 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 60 Iš to matyti, kad informacija ir dokumentai, kuriais remiantis galima nustatyti ieškovės vykdomą išstūmimo strategiją, net ir susiję su laikotarpiu, buvusiu prieš pažeidimų padarymo laikotarpį, pavyzdžiui, tam tikri ieškovės vidaus pristatymai, kurie nurodyti ginčijamo sprendimo I I priedo IV punkte ir kurių svarbą ieškovė ginčija, gali padėti Komisijai nustatyti galimo pažeidimo sunkumą ir dėl to gali būti laikomi reikalingais tam, kad Komisija galėtų vykdyti jai Reglamentu Nr. 1/2003 priskirtas užduotis, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 18 straipsnio 1 dalį.
- 61 Todėl, priešingai nei teigia ieškovė, aplinkybė, kad piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi sąvoka yra objektyvi ir nesiejama su ketinimu padaryti žalą, neleidžia daryti išvados, kad ketinimas imtis veiksmų, neturinčių nieko bendra su konkuravimu pranašumais, visais atvejais neturi reikšmės, nes į šį ketinimą vis dar galima atsižvelgti, siekiant pagrįsti išvadą, kad atitinkama įmonė piktnaudžiavo dominuojančia

padėti, net jei ši išvada pirmiausia turėtų būti pagrįsta objektyviu konstatavimu, kad iš tikrųjų buvo piktnaudžiauta. Todėl Komisija turi teisę išanalizuoti atitinkamų įmonių vidaus dokumentus, nes jie gali rodyti, kad ketinama pašalinti konkurenciją, arba, priešingai, pasiūlyti kitokį nagrinėjamų veiksmų aiškinimą.

- 62 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, kadangi nereikia nuspręsti dėl byloje T-458/09 pateiktų Komisijos argumentų dėl to, kad ieškovė naudoja sau palankią informaciją, susijusią su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d., ieškovė negali tvirtinti, jog informacija ir dokumentai, susiję su laikotarpiu iki šios datos, yra nesvarbūs tam, kad Komisija galėtų įvertinti galimą atsisakymą teikti paslaugas, galimą maržų spaudimą ir visus kitus galimus išstūmimo iš rinkos veiksmus (žr. ginčijamų sprendimų I ir II 1 konstatuojamąsias dalis), nes tokių pažeidimų konstatavimas gali būti pagrįstas tik objektyviais duomenimis, susijusiais su po pažeidimo padarymo buvusiu laikotarpiu.
- 63 Galiausiai per teismo posėdį ieškovė teigė, kad nėra objektyvaus ryšio tarp visos prašomos informacijos ir nurodytų pažeidimų, o tai, be to, pateisintų dalinį ginčijamų sprendimų panaikinimą tiek, kiek jie susiję, bent jau iš dalies, su tam tikra informacija, neturinčia objektyvaus ryšio su nurodytais pažeidimais. Tačiau, kadangi nereikia nuspręsti dėl tokio prašymo, kurį ginčijo Komisija, priimtino, pakanka konstatuoti, kad ieškovė jo visiškai nepagrindė, todėl jį reikia atmesti.
- 64 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pirmasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo „teisingo proceso principo“ pažeidimu

- 65 Antruoju ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad priėmusi ginčijamus sprendimus I ir II, Komisija pažeidė „teisingo proceso principą“, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 303, 2007, p. 1; toliau – chartija) 41 straipsnio 1 dalyje. Iš esmės ieškovė tvirtina, kad Komisija neatlieka tyrimo su deramu rūpestingumu, rimtumu ir atidumu, jeigu įtaką jos atliekamai veiksmų po Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą analizei daro su laikotarpiu iki šio įstojimo susijusi informacija, nors nagrinėjami veiksmai iki įstojimo būtų visiškai teisėti Sąjungos konkurencijos teisės požiūriu. Atsižvelgdamas į tai, kas pasakyta, Bendrasis Teismas mano, kad, kiek tai susiję su antruoju ieškinio pagrindu, turi būti laikoma, jog ieškovė remiasi gero administravimo principu.
- 66 Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1/2003 37 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog šiuo reglamentu „pripažįstamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos“ ir šis reglamentas „turėtų būti aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į šias teises ir principus“. Be to, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą chartija turi tokią pat teisinę galią, kaip ir Sutartys.
- 67 Chartijos 41 straipsnio „Teisė į gerą administravimą“ 1 dalyje nustatyta, kad „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnę laiką“.
- 68 Remiantis Sąjungos teismų praktika, susijusia su gero administravimo principu, tais atvejais, kai Sąjungos institucijos turi įgaliojimus, Sąjungos teisės sistemos suteikiamų garantijų paisymui administracinėse procedūrose tenka dar didesnė reikšmė. Tarp šių garantijų yra, be kita ko, kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkrečius atvejo aplinkybes (šio sprendimo 45 punkte minėto Sprendimo *Technische Universität München* 14 punktas; šio sprendimo 45 punkte minėtų sprendimų *La Cinq prieš Komisiją* 86 punktas ir *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją* 404 punktas).
- 69 Atsižvelgiant į būtent šiuos patikslinimus reikia nustatyti, ar priėmusi ginčijamus sprendimus Komisija pažeidė gero administravimo principą.

- 70 Pirma, ieškovė teigia, kad yra neleistina, jog siekdama įrodyti EB 82 straipsnio pažeidimą po 2004 m. gegužės 1 d. Komisija bando gauti informacijos apie jos veiksmus rinkoje tuo metu, kai ji dar neprivalėjo laikytis šios nuostatos.
- 71 Toks argumentas atmestinas. Iš tiesų visų pirma dėl Komisijos pareigos rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkreta atvejo aplinkybes ji turi parengti sprendimą su reikalaujamu atidumu ir priimti jį remdamasi visais duomenimis, kurie gali turėti jam įtakos. Tam Komisija turi teisę prašyti įmonių pateikti „visą reikiamą informaciją“, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalyje.
- 72 Kaip matyti iš to, kas pasakyta dėl pirmojo ieškinio pagrindo, gali paaiškėti, kad informacija ir dokumentai, net ir susiję su laikotarpiu, buvusiu prieš Slovakijos Respublikos įstojimą į Sąjungą ir pažeidimų padarymo laikotarpį, yra reikalingi tam, kad Komisija galėtų nešališkai ir teisingai vykdyti jai Reglamentu Nr. 1/2003 priskirtas užduotis.
- 73 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisijos tyrimas ir vertinimas jos atžvilgiu yra iškreipti. Ji teigia, kad dokumentai, kuriuos ji turi pateikti pagal ginčijamą sprendimą I, gali turėti įtakos tam, kaip Komisija supras jos veiksmus po Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą. Tačiau atsižvelgiant į tai, kas pasakyta šio sprendimo 41–62 punktuose, šiuo argumentu negali būti vadovaujamasi. Bet kuriuo atveju toks argumentas turi būti atmestas, nes jis grindžiamas vien hipotetine prielaida. Iš tiesų ginčijamų sprendimų I ir II tikslas nėra analizuoti ieškovės veiksmus po 2004 m. gegužės 1 d.
- 74 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

- 75 Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą, nes ginčijamuose sprendimuose I ir II jos paprašė pateikti informaciją ir dokumentus, susijusius su laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, kurie yra nereikalingi siekiant įvertinti nurodytą konkurencijos teisės pažeidimą. Jos teigimu, šiuo atžvilgiu reikia atsižvelgti į bendrąjį privataus gyvenimo neliečiamumo principą, pagal kurį reikalaujama, kad Komisija nesinaudotų turimais tyrimo įgaliojimais daugiau, nei tai yra reikalinga. Be to, neformuluodama aiškiai EB 253 straipsnio pažeidimu grindžiamo ieškinio pagrindo, kiek tai susiję su ginčijamu sprendimu I, ir SESV 296 straipsnio pažeidimu grindžiamo ieškinio pagrindo, kiek tai susiję su ginčijamu sprendimu II, ieškovė teigia, kad Komisija aiškiai nepaaiškina, kodėl prašoma informacija yra būtina siekiant įvertinti tariamus piktnaudžiavimo veiksmus po 2004 m. gegužės 1 d. Šiuo atžvilgiu ieškovė, be to, pažymi, kad Komisija jau gavo informacijos, apimančios daugiau nei penkerius metus nuo šios valstybės narės įstojimo į Sąjungą.
- 76 Pirma, jeigu ieškovė faktiškai ketino pateikti EB 253 straipsnio ir SESV 296 straipsnio pažeidimais grindžiamą ieškinio pagrindą, šis turėtų būti atmestas. Iš tiesų, kaip Teisingumo Teismas 1980 m. birželio 26 d. Sprendime *National Panasonic prieš Komisiją* (136/79, Rink. p. 2033, 25 punktas) nusprendė dėl Reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalies, o Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 43 punkte minėtame Sprendime *Société Générale prieš Komisiją* (62 punktas) – dėl to paties reglamento 11 straipsnio 3 dalies, Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje apibrėžiami sprendimo prašyti informacijos esminiai motyvų elementai.
- 77 Taigi šioje nuostatoje numatyta, kad Komisija „nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokios informacijos reikia, ir nustato laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta“. Be to, šioje nuostatoje nustatyta, kad „nurodomos 23 straipsnyje numatytos nuobaudos“, „nurodomos ar skiriamos 24 straipsnyje numatytos nuobaudos“ ir „nurodoma teisė į sprendimo peržiūrėjimą Teisingumo Teisme“. Šiuo atžvilgiu Komisija neprivalo nei pranešti tokio sprendimo adresatui visos turimos

informacijos apie įtariamus pažeidimus, nei tiksliai teisiškai įvertinti tų pažeidimų, tačiau ji turi aiškiai nurodyti prezumpcijas, kurias ketina patikrinti (šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Société Générale prieš Komisiją* 62 punktas).

- 78 Nagrinėjamu atveju, be to, kad, viena vertus, ginčijamo sprendimo I 20 ir 21 konstatuojamosiose dalyse ir rezoliucinėje dalyje bei, kita vertus, ginčijamo sprendimo II 17 ir 18 konstatuojamosiose dalyse ir rezoliucinėje dalyje aiškiai nurodomos sankcijos ir teisė į sprendimo peržiūrėjimą, kaip nurodyta šio sprendimo 77 punkte, reikia manyti, kad Komisija ginčijamo sprendimo I 12–15 konstatuojamosiose dalyse (žr. šio sprendimo 13–16 punktus) ir ginčijamo sprendimo II 3 konstatuojamojoje dalyje (žr. šio sprendimo 21 ir 22 punktus) teisiniu atžvilgiu pakankamai motyvavo priežastis, dėl kurių ginčijamų sprendimų I ir II prieduose reikalaujama informacija ir dokumentai yra reikalingi atliekant tyrimą dėl tariamo pažeidimo.
- 79 Visų pirma Komisija, viena vertus, ginčijamo sprendimo I 14 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodė priežastis, dėl kurių ji mano, kad ginčijamo sprendimo I I priedo I ir II punktuose esantys prašymai pateikti informaciją yra būtini, ir, kita vertus, ginčijamo sprendimo I 15 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodė savo prašymo pateikti minėto priedo III ir IV punktuose nurodytus dokumentus priežastis (žr. šio sprendimo 15 ir 16 punktus). Ginčijamo sprendimo II 3 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat pateisino „tipinės UCN ataskaitos“ ir informacijos bei dokumentų, susijusių su naujų klientų įgijimo sąnaudomis ir kai kuriomis *Slovak Telekom* kapitalo išlaidomis siekiant teikti tam tikras plačiajuosčio ryšio paslaugas, reikalingumą (žr. šio sprendimo 21 ir 22 punktus).
- 80 Antra, nors ieškovė teigia, kad ginčijamais sprendimais I ir II pažeidžiamas proporcingumo principas, toks ieškinio pagrindas yra atmestinas.
- 81 Pirmiausia primintina, kad prašymais pateikti informaciją, kuriuos Komisija pateikia įmonėms, turi būti laikomasi proporcingumo principo, ir nustatytas įpareigojimas pateikti informaciją šiai įmonei neturi būti neproporcinga našta, palyginti su tyrimo poreikiais (žr. šio sprendimo 42 punkte minėto 1991 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *SEP prieš Komisiją* 51 ir 52 punktus ir šio sprendimo 45 punkte minėto Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją* 418 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Be to, remiantis teismų praktika, reikalavimas saugoti bet kurio – fizinio ar juridinio – asmens privačios veiklos sferą nuo valstybės institucijų savavališko ar neproporcingo kišimosi yra pripažintas bendroju Sąjungos teisės principu (šiuo klausimu žr. 1989 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hoechst prieš Komisiją*, 46/87 ir 227/88, Rink. p. 2859, 19 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 82 Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija jos paprašė pateikti informaciją ir dokumentus, susijusius su laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, nors tokia informacija ir dokumentai nebūtini ir negalima tikėtis, jog jie tokie bus, siekiant įvertinti tariamą pažeidimą. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad Komisija jau gavo informacijos, apimančios daugiau nei penkerius metus nuo šios valstybės narės įstojimo į Sąjungą. Taigi Komisija, grasindama periodiškai mokamomis baudomis, privertė ieškovę skirti nemažai žmogiškųjų resursų ir pateikti daug neviešos informacijos, nesusijusios su EB 82 straipsnio ir SESV 102 straipsnio taikymo laikotarpiu. Tokią išvadą patvirtina teiginių, specialiai suformuluotų prieš ieškovę, pobūdžio analizė.
- 83 Konstatuotina, kad byloje T-458/09 ieškovė nepateikė jokio paaiškinimo apie priežastis, dėl kurių jai nustatytas įpareigojimas pateikti daug neviešos informacijos arba skirti nemažai žmogiškųjų resursų jai buvo neproporcinga našta, palyginti su tyrimo poreikiais. Byloje T-171/10 ji pažymėjo, jog tai, kad prašoma informacija nesusijusi su tyrimo laikotarpiu, ši informacija negali būti naudojama siekiant pripažinti piktnaudžiavimą laikotarpiu, su kuriuo ji susijusi, ir nėra pažeidimo, tariamai padaryto po Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, pripažinimo sąlyga *sine qua non*, reiškia, kad ginčijamu sprendimu II pažeidžiamas proporcingumo principas.

- 84 Tačiau kadangi šio sprendimo 82 ir 83 punktuose nurodyti kaltinimai persidengia su kaltinimais, kurie buvo atmesti nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą ir ieškove nepateikia jokio kito paaiškinimo dėl jai uždėtos naštos neproporcingumo, negalima konstatuoti, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą.
- 85 Bet kuriuo atveju, kaip Komisija tvirtino triplike, ji iš tiesų ėmėsi veiksmų apriboti ieškovei uždėtą naštą. Todėl ginčijamame sprendime I Komisija ieškovės tik paprašė pateikti prezentacijas ir kitus dokumentus, kuriuos ji manė esant reikalingus po to, kai atliko pirminę ieškovės vadovybės posėdžių protokolų analizę. Ginčijamame sprendime II Komisija visų pirma po pokalbio su ieškove dėl įvairių finansinių ir buhalterinių ataskaitų rūšių ir ieškovės turimos informacijos paprašė tik kai kurių dokumentų. Dėl per teismo posėdį pateikto ieškovės argumento, kad Komisija jai ir jos pagrindinei įmonei pateikė 17 prašymų pateikti informaciją, iš kurių kai kurie buvo susiję su esamos informacijos atnaujinimu, Komisija nurodė, o ieškove tam neprieštaravo, kad šie prašymai buvo pateikti po ginčijamų sprendimų priėmimo. Kadangi Sąjungos akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teises ir faktines aplinkybes, buvusias šio akto priėmimo metu, ieškovės argumentas yra atmestinas kaip netinkamas (1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktas; 2001 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IECC prieš Komisiją*, C-449/98 P, Rink. p. I-3875, 87 punktas ir 2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gualtieri prieš Komisiją*, C-485/08 P, Rink. p. I-3009, 26 punktas).
- 86 Antra, ieškove teigia, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą, nes paprašė ieškovės pateikti jai duomenis, apimančius maždaug pusantrų metų laikotarpį iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, o tai rodo, jog prašoma informacija nepakankamai susijusi su tariamu pažeidimu.
- 87 Tačiau tokiu kaltinimu iš esmės siekiama įrodyti, kad prašyta informacija nebuvo reikalinga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalį.
- 88 Toks kaltinimas buvo atmestas nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą. Bet kuriuo atveju, kalbant apie ginčijamą sprendimą I konstatuotina, kad ieškove neginčia to sprendimo 14 konstatuojamojoje dalyje pateiktų teiginių, jog, viena vertus, ATM agregacija pradėta vykdyti ir bazinis ieškovės tinklas pradėtas kurti (ginčijamo sprendimo I I priedo I ir II punktai) prieš 2004 m. gegužės 1 d. ir, kita vertus, ginčijamo sprendimo I priėmimo dieną ieškove juos tebenaudėjo didmena ir mažmena teikti plačiajuosčio ryšio paslaugas. Ieškove taip pat neginčia ginčijamo sprendimo I 15 konstatuojamojoje dalyje pateiktų teiginių, kad to sprendimo I priedo III ir IV punktuose paminėti dokumentai, viena vertus, susiję su 2003 m. didmeninėmis ir mažmeninėmis plačiajuosčio ryšio paslaugomis, kurios pradėtos teikti 2003 m. ir kurias ieškove toliau teikė po 2004 m. gegužės 1 d., ir, kita vertus, visų pirma susiję su šių paslaugų planavimu, jų teikimo pradžia, su jomis susijusiomis investicijomis ir jų vystymu. Taigi Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad tokia informacija, net susijusi su maždaug pusantrų metų laikotarpiu iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą, yra reikalinga. Taip pat yra ir, kalbant apie ginčijamą sprendimą II dėl šio sprendimo 55 punkte išdėstytų motyvų, prašymų pateikti informaciją, susijusią su ieškovės pajamomis, sąnaudomis (prireikus prieš jas amortizuojant) ir rentabilumu, atveju (žr. šio sprendimo 21 ir 22 punktus).
- 89 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ieškove neįrodė, kad proporcingumo principas pažeistas dėl to, jog prašomi dokumentai ir informacija apima maždaug pusantrų metų laikotarpį iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą.
- 90 Trečia, byloje T-171/10 ieškove kaltina Komisiją tuo, kad ši nepateikė jai „paprasto prašymo pateikti informaciją“. Tačiau Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsniu, gali prašyti įmonės pateikti informaciją „paprastu prašymu ar sprendimu“; pagal šią nuostatą prieš priimant sprendimą nebūtinai turi būti pateiktas „paprastas prašymas“. Todėl Komisija negali būti laikoma pažeidusia proporcingumo principą vien dėl to, kad priėmė ginčijamą sprendimą II, prieš tai ieškovei nepateikusi tokio prašymo. Be to, manytina, kad Komisija nepažeidė proporcingumo principo, kai ginčijamą sprendimą II ieškovei paprašė informacijos, prieš tai nepateikusi tokio prašymo, atsižvelgiant į

ginčijamo sprendimo II 7 ir 13 konstatuojamosiose dalyse nurodytas aplinkybės, visų pirma į grėsmę, kad informacija bus pateikta pavėluotai, į tai, kad ieškovė praeityje buvo atsisakiusi pateikti informaciją, susijusią su laikotarpiu iki 2004 m. gegužės 1 d., ir į ieškinį dėl ginčijamo sprendimo I panaikinimo (žr. šio sprendimo 23 punktą).

91 Iš to matyti, kad trečiasis ieškinio pagrindas ir visas ieškinys yra atmestini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

92 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė bylose T-458/09 ir T-171/10 pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas abiejose bylose pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinius.

2. *Slovak Telekom a.s.* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Truchot

Martins Ribeiro

Kanninen

Paskelbta 2012 m. kovo 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.